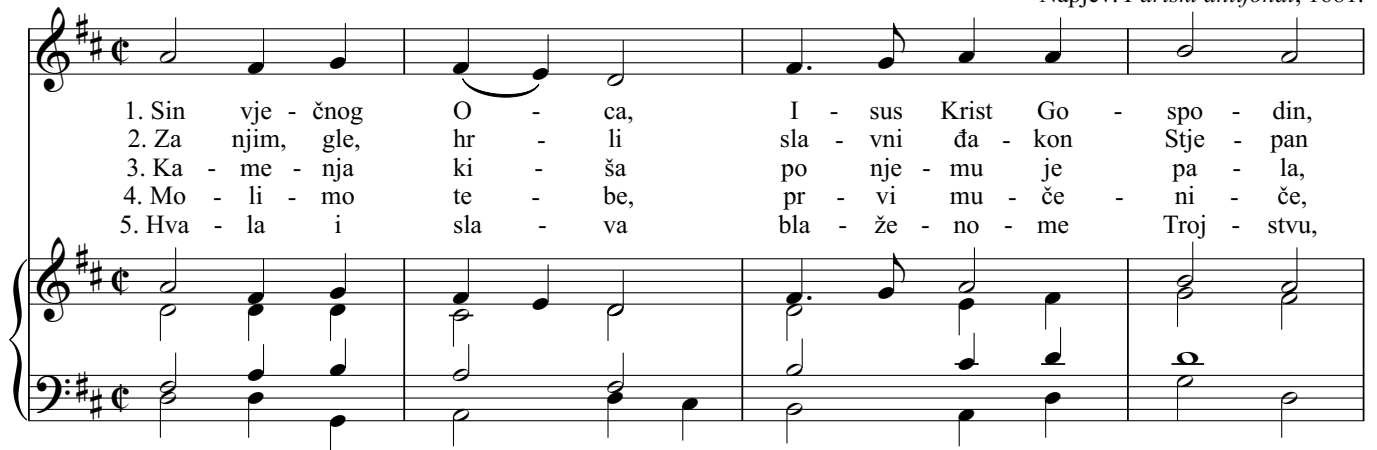

Sin vječnog Oca

(Himan sv. Stjepana, prvomučenika)

Tekst: autor nepoznat (najkasnije 13. stoljeće)

Napjev: *Pariški antifonal*, 1681.

1. Sin vje - čnog O - ca, I - sus Krist Go - spo - din,
2. Za njim, gle, hr - li sla - vni da - kon Stje - pan
3. Ka - me - nja ki - ša po - nje - mu je pa - la,
4. Mo - li - mo te - be, pr - vi mu - će - ni - će,
5. Hva - la i sla - va bla - že - no - me Troj - stvu,

1. Po - bje - dnik smr - ti, Dje - li - telj ži - vo - ta,
2. Spa - su da svo - me za krv dra - gu pla - ti
3. a - li mu du - ha ne u - ga - si vr - la:
4. Stje - pa - ne sve - ti, gra - da - ni - ne ne - ba,
5. pal - mom što kru - ni mu - će - ni - ke vjer - ne:

1. boj sla - vni svr - ši, zde - sna O - cu sje - de
2. i smr - ću svo - jom lju - bav da mu vra - ti,
3. za mi - lost mo - li mu - či - te - lju svo - me
4. u dru - štvo viš - nje ne - be - sni - ka sve - tih
5. svje - do - čku kru - nu da - nas, e - vo, da - de

1. vla - da - ti svije - tom.
2. po - tak - nut Du - hom.
3. O - ca ne - be - skog.
4. ti nas pri - ve - di!
5. Stje - pa - nu hra - brom.